

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5016/2019
05.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Ромчевић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, чији је законски заступник Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 3474/18 од 04.04.2019. године, у седници већа одржаој 05.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 3474/18 од 04.04.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 3474/18 од 04.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 4410/16 од 21.03.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцу на име старе девизне штедне која му припада по основу наследства иза покојног оца ББ исплати износе наведене у том ставу изреке, са припадајућом законском затезном каматом, а ставом другим изреке је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 162.600,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности решења о трошковима па до исплате.

Апелациони суд у Београду је, решењем Гж 3474/18 од 04.04.2019. године, обуставио поступак по жалби тужене изјављеној против првостепене пресуде.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, ради разматрања правних питања од општег интереса која утичу на равноправност грађана, јединствене примене права и новог тумачења права, као и ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да разлози за одлучивање о ревизији нису основани.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет спора у овој парници је захтев тужиоца за исплату старе девизне штедње. Апелациони суд се у побијаној одлуци изјаснио да су испуњени услови да се поступак одлучивања о жалби тужене обустави, с обзиром да је предмет тражене судске заштите захтев за наплату девизне штедње која је обухваћена Законом о регулисању јавног дуга Републике Србије по основу неисплаћене девизне штедње грађана положене код банака чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим филијалама на територијама бивших Република СФРЈ. Врховни касациони суд је утврдио да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права као ни разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Осим тога, тужилац уз ревизију није доставио пресуде којима је у идентичној чињеничној и правној ситуацији одлучено на другачији начин него у побијеној одлуци, тако да нема потребе за одлучивањем о ревизији као изузетно дозвољеној ни ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је вредност предмета спора побијеног дела очигледно испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије из члана 403. став 3. ЗПП на дан подношења тужбе (24.10.2014. године) то ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога је Врховни касациони суд одлучио као у ставу другом на основу одредбе члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић